

Deze Courant verschijnt geregeld tweemaal in de week, en wel op Dinsdag en Vrijdag. Van het gedrukte getal exemplaren wordt *een derde* in de Stad Groningen en *twee derde* in de Ommelanden geleverd. De geabonneerden betalen voor een geheel vel 8 centen en voor een half vel 6½ cent. De prijs van het eerste kwartaal van dit jaar is f 2—00, van het tweede f 2—08 en van het derde f 2—16. Met den post verzonden wordende, zoo betaalt men 32½ centen per kwartaal daar boven. Onze geabonneerden te Winschoten ontvangen de Courant vrachtfrij voor den gewonen prijs, mits dezelve latende afhalen ten huize van den heer H. J. Vinkens aldaar, bij wien dezelve ook voor denzelfden prijs te bekomen is.

De GRIFFIER der STATEN van de Provincie Groningen verwtigt door deze de belanghebbenden, dat, in gevolge bepaling van H. H. Gedeputeerde Staten, de trekschuit van Groningen naar Uithuizen in het vervolg van *Groningen* zal afvaren, van den eersten October tot en met den laatsten Maart, des morgens te 6 uren, en, van den eersten April tot en met den laatsten September, des morgens te 5 uren; wordende in den tijd der afvaart van de trekschuit van Uithuizen geene verandering gemaakt.

GRONINGEN
den 30 September 1834.

De Griffier voornd.:
H. A. SPANDAW.

VRIJWILLIGE WERVING

VOOR DE KOLONIALE TROEPEN IN DE OOST- EN WESTINDISCHE BEZITTINGEN, BIJ DE KORPSEN KAVALLERIE, ARTILLERIE EN INFANTERIE; ALSMEDE VOOR AL DE AFDEELINGEN INFANTERIE IN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

De KOLONEL, PLAATSELIJKE KOMMANDANT der Stad Groningen, belast met bovengenoemde Werving, maakt aan een' ieder' het bekend, dat, zoowel als *Nederlanders*, ook wederom alle *Vreemdelingen*, — uitgezonderd hoegenaamd geene manschappen van *BELGISCHE OORSPRONG*, — welke geneen zijn en de bekwaamheid bezitten, om bij voormelde Koloniale troepen, voor den tijd van zes jaren, onder genot van *tien Guldens vijfzig Cents* handgeld, te willen dienen (moetende niet ouder zijn dan 44 jaren, hetzij gediend of niet gediend, en de lengte hebben van 1 el, 622 strepen Nederlandsch, of 5 voeten, 2 duimen Rijnlandsch), de zoodanigen zich alsdan kunnen aandienen bij den Kolonel voornoemd, alsmede in het Wershuis, bij den Serjant van Werving; — moetende zijlieden tevens voorzien zijn van de noodige Papieren, waaruit duidelijk blijkt, dat zij, hetzij door vrijloting of anderzins, aan alle Militaire verplichtingen in hun geboorteland volkomen hebben voldaan.

Verder kunnen zich op voormelde plaatsen mede aandienen alle geschikte en genogene personen, *Nederlanders van geboorte*, die zich voor den tijd van zes of acht jaren, onder genot van *twintig Guldens* handgeld, hier te lande, bij alle Afdeelingen infanterie willen engageren, mits niet ouder zijnde dan 36, die niet gediend, en 40 jaren, indien zij te voren reeds gediend hebben; en alle voorzien zijnde van bovengezegde vereischten.

De KOMMISSIE van ONDERWIJS voor de Provincie Groningen vergadert op Woensdag, den 15 October aanstaande, des morgens te 8 uren, in het Provinciehuis, te Groningen. Die zich dan willen laten examineren, moeten hunne Getuigschriften van goed gedrag en een autentiek Afschrift van hunne Geboorte-akte, veertien dagen vóór den dag van het Examen, franko inzenden bij den Schoolopziener van hun Distrikt, met opgave van den Rang, voor welken zij verlangen onderzocht te worden.

TH. VAN SWINDAREN,
Secretaris.

RUSLAND.

ODESSA den 12 September.

Het hier verschijnend dagblad bevat het onderstaande:

Brieven uit Konstantinopel, die met een voor veertien dagen uit de hoofdstad vertrokken schip hier zijn aangebragt, melden als stellig, dat het leger van Ibrahim in Syrië gansch en al is vernietigd en die veldheer zelf het leven heeft verloren. Deze tijding vereischt nogtans bevestiging.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 27 September.

Uit Alexandria schrijft men, van den 6 Aug., dat aan de groote onderneming, om de overstroming van den Nijl te regelen, reeds 16,000 menschen werken, en dat dit getal wel tot 100,000 zal dienen gebragt te worden. Deze nuttige inrigting zal de voortbrengselen des gronds doen verdriedubbelen. Egypte heeft jaarlijks 400,000 centenaren boomwol geleverd, en zal in het vervolg 1200,000 centenaren kunnen leveren. — De overstroming laat zich in dit jaar goed aanzien, waardoor de boomwoloogst gunstig zal zijn; doch al deze wol komt in handen der kooplieden, welke den pacha voorschotten gedaan hebben. Deze voorschotten bestaan grootendeels in koopwaren, waarop de voorschietters ook hunne winst hebben. Zoo zegt men, dat het handelshuis Briggs tusschen de 50 en 60 per cent voor het aanschaffen der stoom-machines gewonnen heeft, die grootendeels ledig staan. Frankrijk en Engeland hebben ten oogmerk, Egypte tot een magtig land te verheffen, ten einde hetzelfde tegen Turkije of liever tegen Rusland te kunnen stellen; doch de kooplieden trekken intusschen zoo veel partij van dat land als eenigzins mogelijk is.

FRANKFORT den 3 October.

Van wege het Pruisische Gouvernement zijn thans de officiële stukken bekend gemaakt, betreffende den afstand van het vorstendom Lichtenberg aan Pruisen en de bezittingen daarvan, die den 22 der vorige maand heeft plaats gehad. Dit Vorstendom, dat een gedeelte van het voormalige Fransche departement du Sar uitmaakte, en tusschen twintig- en vijftigduizend inwoners bevat, was, volgens besluit van het Weener-congres, den hertog van Saksen-Koburg-Gotha toegewezen, die daarover sedert de volle souvereiniteit heeft uitgeoefend, doch nu sedert geruimen tijd verlangde, het tegen behoorlijk schadevergoeding af te staan, gelijk nu, door de verzekering eener jaarlijksche uitkeering van tachtigduizend Pruisische daalders en door den wederzijdschen afstand van koninklijke domeingoederen, geschiedt.

De Beijersche dagbladen geven het volgende verslag van eene oude en zonderlinge inrigting, eene soort van zacht veemgeregt, hetwelk in een zeker deel van het koninkrijk aanwezig is en onlangs tot militaire maatregelen van den kant der regering aanleiding gegeven heeft: »Er bestond in de landsgeregten Miesbach en Rosenheim, en in de bergstreken van dien omtrek, reeds sedert onbegrijpelijke tijden eene geheime vereeniging, welke opperhoofden Haverveldmeesters genoemd werden. Dit geheime verbond, welks leden hier en daar verstrooid waren, gelijk naar een zedengeregt; want het had ten doel, ondeugende menschen te tuchtigen, voor zoo ver deze op de hun, zelfs door de geestelijke of de regterlijke overheid, gegevene waarschuwingen geen acht sloegen, noch hunne ondeugden lieten varen. Alvorens echter ontving de beschuldigde eene soort van dagvaardiging of aankondiging, hetzij bij brief, hetzij bij nacht door toeroep van eenen onbekende voor zijn huis, op welken dag en uur, hij nachttijd, het haverveld over hem gehouden zou worden. Op den bemaalde plaats aan, deels gewapend, deels voorzien van geraasmakende werktuigen, als ketels, pannen, koeklokken en soortgelijke. Een iegelijk mag op zekeren afstand toelusteren; nader te komen waagt niemand; want alsdan zou er op hem geschoten worden; waarom dan ook posten uitgezet en de noodige voorzorgen genomen zijn. Onder de leden van het verbond zijn steeds voortreffelijke scherpschutters. Men begint de handelingen met het oplezen der namen van de tot het havedrijven opgeroepene leden, van welken ieder voorkomt onder den naam van een' in die streek bekende beambte. Elk een beantwoordt de oplezing van dien naam, tot tekenen dat hij tegenwoordig is. Hierop wordt aan den beschuldigde (het verhaal zegt niet, welke middelen men aanwendt, zoo hij niet vrijwillig verschijnt) zijne laakbare levenswijs in zoogenaamde knuttelverzen (gerijmd proza) voorgehouden en verweten, en hem alsdan door middel der medegebragte instrumenten eene wanklankige schandmuziek gehouden. Overigens doet men hem, noch aan persoon noch aan goed, enig

leed; in tegendeel, zoo hij toevalliger wijs eenige schade mogt lijden, wordt dezelve hem langs eenen zijdelingschen weg vergoed. De havervelddrijvers, die zich zoo veel mogelijk onkenbaar gemaakt hebben, gaan, na volbragt werk, uit elkander en begeven zich naar huis, verwaarts menig een eenen langen weg te maken heeft. De naam van eenen haverveldmeester blijft, zoo lang hij leeft, verzwegen, en op zijn hoogst hoort men somwijlen zeggen, dat er een haverveldmeester gestorven is. Hoe in de laatste tijden het haverveld drijven veranderd en ontfaard is, kan men afleiden uit eenen brief uit Miesbach, van den 24 dezer, waarin het volgende geschreven wordt: »In de landgerigten Miesbach en Rosenheim heeft, gelijk reeds vroeger vermeld is, de onbehoorlijkheid van het zoogenaamde haverveld drijven onlangs zoo zeer de overhand genomen, dat de regering in het geval gekomen is, om troepen derwaarts te moeten zenden. Deze zullen zoo lang, op kosten der gemeenten, in het gewest blijven, tot dat, door erkenntis der deelhebbers van dit nachtruoer, de veroorzakers daarvan aan de regthanken bekend gemaakt worden. Ondanks alle aangewende moeite van het landgerigt en van de koninklijke gendarmerie, had men tot nu toe deze onvoegzaamheid niet kunnen beletten, doch men hoopt, dat de thans genomene maatregelen aan deze charivari's weldra een einde gemaakt zullen hebben. Dertig personen zijn reeds gevat.» — Er is hier (te München) eene deputatie der gemeenten van het landgerigt Miesbach aan de koninklijke kreitsregering, betreffende de derwaarts gezondene executie-troepen, aangekomen. — Z. M. de Koning van Pruisen heeft de orde van den rooden adelaar, tweede klasse, verleend aan den Russischen kolonel van Kotzebue.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 4 October.

De beloofde brief van O'Connell over de Iersche tienden is thans in het licht verschenen. Hij heeft dien meer bepaaldelijk gerigt aan den heer *Sharnan Crawford*, omdat deze, zegt hij, meer dan iemand de bevestiging der rust van dat gewest verlangt. In dien brief wordt de wegneming van alle bestaande misbruiken, eene onvoorwaardelijke vrijheid van godsdienst, de volstreckte en onherroepelijke vernietiging van het tiendenstelsel en het ophouden van alle gedwongene bijdragen ten behoeve der gevestigde Kerk, door Roomsche-Katholijken en Dissenters, dringend gevorderd, en als de eenige middelen beschouwd, om aan Ierland de rust en welvaart te schenken, die het zoo zeer behoeft. Ter vervanging van de opbrengst der tienden slaat de briefschrijver eene heffing van renten voor, die hij meent dat jaarlijks ten minste 400,000 ponden sterling zal opleveren, en welke gelden hij, onder anderen, tot oprigting van liefdadige gestichten ter verzorging van armen en gebrekkigen, wil hebben aangewend.

Het overlijden van Don Pedro heeft den 24 September, des namiddags te half drie, op het paleis van Queluz plaats gehad. Don Pedro was den 12 October 1798 geboren; hij werd den 12 October 1822 als grondwettige Keizer van Brazilië uitgeroepen; volgde den 10 Maart 1826 zijnen vader Don *João VI* op, als Koning van Portugal; deed afstand van de Portugesche kroon, ten behoeve zijner dochter Donna *Maria*, bij besluiten van den 2 Mei 1826 en 3 Maart 1828; stond de kroon van Brazilië af bij besluit van den 7 April 1831, en vervulde sedert, tot korte dagen vóór zijn overlijden, de betrekking van Regent van Portugal in naam zijner minderjarige dochter.

Men heeft alhier berigten uit Lissabon tot den 27 September. Bij de lijkopening, die den dag na Don Pedro's overlijden werd gehouden, is gebleken, dat werkelijk eene borstwaterzucht hem op zijnen zesendertigjarigen ouderdom in het graf heeft gesleept. Den ochtend vóór zijnen dood was hij schijnbaar veel beter en begonnen zijne gemalin en de verdere omstanders weder hoop op zijne herstelling te koesteren. Hij zelf was echter van een ander gevoelen en deed te acht uren 's morgens zijne dochter, de jonge Koningin, voor zijn ziekbed komen, ten einde haar aan te bevelen van na zijnen dood een besluit uit te vaardigen, waarbij alle personen, die wegens staatkundige misdrijven in Portugal gevangen zijn, in vrijheid werden gesteld. De Koningin beloofde dit ten plegtigste. Kort daarna nam hij van zijne ministers en verdere hovelingen afscheid, inzonderheid ook van den heer *Mendizabal*, wien hij herhaalde malen omhelsde. Ook gaf hij zijne begeerte te kennen, dat zijne begravenis niet op Koninklijken voet mogt worden ingerigt, maar dat daarbij zou worden gebaand, alsof hij nooit meer dan opperbevelhebber der Portugesche krijgsmagt ware geweest; alsmede dat zijn stoffelijk overschot, of ten minste zijn hart, naar Oporto zou worden overgebragt, welke stad hij als het voornaamste schouwtooneel van zijnen roem beschouwde. In hoe verre aan dezen uitersten wil zou worden voldaan, was den 27sten nog onzeker. Dien avond zoude het Vorstelijk lijk waarschijnlijk naar Lissabon komen. Velen treurden te Lissabon over Don Pedro's dood, maar allermeeest zijne gemalin, die hem gedurende zijne geheele ziekte met voorbeeldige trouw had verpleegd.

Den eigen dag van Don Pedro's dood is het nieuwe Portugesche ministerie benoemd. Het bestaat uit de volgende Staatslieden:

Den hertog van *Palmella*, voorzitter van den raad van ministers, zonder portefeuille; den bisschop van *Coimbra*, minister van binnenlandsche zaken; den heer *Barreto Ferraz*, minister van justitie; den heer *J. da Silva Carvalho*, minister van financiën; den hertog van *Terceira*, minister van oorlog; den graaf de *Villa Real*, minister van buitenl. zaken; den heer *Agostinho José Freire*, minister voor het zeewezen.

De meesten dezer staatslieden behooren tot de ultra-liberale partij. Bij de aankondiging van hunne in dienststreding in de Kamer der Pairs heeft de graaf de *Taipa* zich eenen hevigen aanval tegen de nieuwe ministers veroorloofd, waarbij hij den heer *Carralho*, onder anderen, voor eenen valschen munter uitkreet.

Kort vóór het afzenden dezer berigten waren te Lissabon weder eenige sluipmoorden tegen de aanhangers van Don Miguel gepleegd. Twee monniken en twee officieren waren, onder anderen, als slagtoffers daarvan gevallen.

De *Morning Chronicle* verhaalt de volgende anekdote, welke hij verzekert uit eene geloofwaardige bron te hebben geput, en waaruit blijkt, welk een zwaar verlies Portugal aan Don Pedro moet lijden:

In een gesprek van Don Pedro met een' zijner geneesheeren vroeg hij denzelven, of hij kinderen had? De geneesheer hem geantwoord hebbende, dat hij er verscheidene had, hernam Don Pedro op een' levendigen toon: »Tracht alsdan, mijnheer, vóór alles, hun eene goede opvoeding te geven. Ik verzoek u dezen raad niet te versmaden; want het is die eens sterven. Wat mij en mijnen broeder Miguel betreft, onze opvoeding werd derwijze verwaarloosd, dat wij, toen wij den mannlijken ouderdom bereikten, nog de domheid zelve waren. De omstandigheden van mijn leven voerden mij te midden van beschaafde en kundige lieden, en daardoor ontdekte ik mijne eigene gebreken, en trachtte, zooveel in mijn vermogen was, elke gelegenheid te baat te nemen, om mij te onderrigten; maar zelfs, nadat ik mijn gebrek aan kennis had erkend, hebben de omstandigheden mij vaak den schijn voor het wezen doen nemen. De mensch heeft, wanneer hij tot rijpe jaren is gekomen, groote pligten te vervullen; hij leert dan ten zijnen koste, hoe moeilijk het is, zich diezelfde kennis te verwerven, welke men zich in den lentetijd des levens zoo spoedig en met zoo luttel moeite eigen maakt.»

De *Courier* en de *Times* roepen wraak over een pas in het Engelsch uit eene andere taal vertaald boek, tot titelplaat het portret van prins *Talleyrand* en tot inhoud deszelfs levensbeschrijving hebbende, en in hetwelk diefstal, de snoodste verleiding, moord en eerloos verraad onder de misdaden aangetroffen worden, welke gemelden prins te last gelegd worden. Beide voornoemde bladen beroepen zich, daarentegen, op de meer dan eens afgelegde getuigenis, zoowel door

den hertog van Wellington, als den graaf Grey, aangaande Talleyrand's karakter. — In de plaats van den heer Dedel, den Nederlandschen minister aan ons hof, welke voor eenige dagen van Londen naar 's Gravenhage vertrokken is, heeft heer May, de Nederlandsche consul-generaal in Engeland, tot de terugkomst van eerstgenoemden gezant, als zaakgelastigde fungeerd. Zoo ook is de heer Jabet belast, om, gedurende de tijdelijke afwezigheid van Z. Exc. den markies van Miraflores, den Spaanschen gezant, als zaakgelastigde te handelen. — De *Morning-Herald* deelt een zeer breedvoerig schrijven uit Pampeluna, van den 11 September, mede, waarin beweerd wordt, dat de tegenwoordige uitbreiding van den opstand in Navarre grootendeels het gevolg is van de barbaarsche en onmenschkundige handelwijze van den generaal Rodil. Deze bevelhebber, door zijne gemakkelijke overwinningen in Portugal opgeblazen geworden, had, bij zijne aankomst in genoemd gewest, zich overal laten vermelden, dat hij binnen eene maand den opstand voor goed zoude weten te dempen. Al spoedig had hij bemerkt, dat hij zijne taak te ligt had geacht, maar nu was hij, in plaats van het voorbeeld van *Quesada* te volgen, die in den laatste tijd van zijn beheer in Navarre zachte maatregelen had aangegrepen, tot de afzigtelijke wreedheid overgegaan. De genoemde brief deelt daarvan verscheidene bewijzen mede, die het karakter van den generaal in een zeer zwart daglicht plaatsen. Hij heeft in zijne zinloze woede althans en andere regeringspersonen doen doodschieten, aan wien men niets anders verwijten kon, dan dat zij, met de pistool op de borst gedwongen, aan de gewapende Carlisten den weg gewezen of levensmiddelen verstrekt hadden; de aloude voorregten der Navarresen heeft hij op eene stuitende wijze verkracht; overal door het afbranden van weiningen en het brandschatten der ingezetenen zijnen weg gekenmerkt; gevangene personen, die reeds door hunnen bevoegden regter waren vrijgesproken, doen ter dood brengen, enz. In den Onderkoning van Navarre, *Armedes* te Toledo, heeft hij eenen waardigen medehelper gevonden. »Het gewest Navarre,» leest men aan het slot van dezen brief, »waarin men vroeger nog vele aanhangers der Koningin of ten minste zich onzijdig houdende lieden vond, heeft zich, zonder dat een enkel dorp is uitgezonderd, voor Don Carlos verklaard. De kinderen zingen de vaderlandsche liederen van 1823, en de mannen zweren voor het altaar, dat zij voor hunnen Koning overwinnen of sterven zullen. Pampeluna heeft, van eene bevolking van 15,000 zielen, 2500 man naar de Carlisten afgezonden; terwijl men, niettegenstaande de proclamatiën van Rodil en de bedreigingen der overheden, aldaar slechts 200 nationale gardes heeft kunnen vereenigen. De gevangenen, die onder *Quesada* betrekkelijk ledig waren, zijn thans zoo opgepropt vol, dat men een deel der gevangenen naar het in eenen kerker veranderde kollegie heeft moeten zenden. Aan meer dan tweehonderd personen uit deze stad, die verdaacht worden gehouden van zich reeds in 1823 tegen het grondwettig regeringsstelsel te hebben verklaard, zijn passsen gesonden met bevel, om zich naar de uiterste grenzen des koninkrijks te begeven; daaronder zijn tachtigjarige grijsaards. Voeg bij dit alles, dat de Carlisten aan de landlieden verboden hebben, om levensmiddelen naar de stad te brengen. Ook heerscht er reeds gebrek aan vleesch, steenkolen, olie en rijst, en men betaalt daarvoor eens zoo veel, als twee maanden geleden.»

— Laatsteleden maand is te Londen het *Royal Victoria Theatre* wederom geopend. Behalve de kunstige verfraaijingen en nieuwe decoratiën, welke men binnen het gebouw ontwaart, verdient de meeste opmerking eene geheel uit spiegels bestaande gordijn, welke regtstandig wordt opgehaald.

— Men blijft nog zeer ongerust omtrent de gevolgen van de vrijverklaring der slaven in onze Westindische. Een brief uit Jamaika, van welken de *Morning-Post* gewag maakt, zegt, dat in het eene kerspel na het andere de Negers het werk laten varen en dat men genoodzaakt zal zijn, geheel het eiland onder de krijgswet te plaatsen. Betrekkelijk de koloniën in Britsch Gyanā deelt de *Courier* van heden avond, bij overneming uit andere bladen, het volgende mede:

Laatste nieuws uit Demerary en Berbice. Met de *Margaret Wilkie*, kapt. Morris, die Berbice den 19 Augustus verlaten heeft en heden achtermiddag te Greenock aangekomen is, hebben wij exemplaren van de *Guiana-Cronicle* tot den 13 Augustus ontvangen, op welke dagteekening wij met leedwezen zien, dat de Negers bij voortdurend de grootste ongehoorzaamheid toonden, en zelfs, in sommige deelen der kolonie, eigendommen van aanzienlijke waarde vernield hadden. Kapt. Morris, wien wij deze bladen te danken hebben, onderrigt ons, dat, op de dagteekening van zijn vertrek uit de Berbice, de staat der zaken niet veranderd was, en dat derhalve de uitsigten der kolonie zeer ontmoedigend waren.

Het volgende is een uittreksel uit de *Guiana-Cronicle*, van den 13 Augustus: »De berigten uit het Essequebo-deel der kolonie blijven zoo donker als ooit. De terugkomst der stoomboot, welke Z. Exc. en tevens de granadier-kompagnie van het 86ste regiment naar dat distrikt gevoerd had, brengt ons de tijding, dat de Negers, die de parochie-kerk in bezit genomen hadden, verstrooid geworden zijn.

»Onze berigten uit gemeld distrikt loopden tot gisteren te twaalf uren, als wanneer de zaken in denzelfden toestand waren als wij laatstelijk opgegeven hebben. Het voornemen van Z. Exc. den gouverneur is nogtans, alle plantadjen in dat distrikt, waar tegenwoordig ontevredenheid heerscht, te bezoeken.

»Smartelijk is het, er te moeten bijvoegen, dat de vernieling van eigendommen in dit distrikt, in de suikerlanden, plantadjedreven en kostgronden ontzettend (immense) geweest is, en dat het herstel veel tijd en kosten zal vorderen.

»Langs de westkust verbeteren de zaken in geen deele. Er worden op onderscheidene plantadjen distrikts-hoven gehouden, door welke zulke straffen worden uitgesproken en, menigmaal in tegenwoordigheid van het hof, beschierd door de militaire magt, ten uitvoer gelegd worden, als de aard der misdrijven vereischt. Deze verhandelingen nogtans, die als waarschuwende voorbeelden behoorden te dienen en de misoegden terug te houden van daden, voor welke zij dagelijks hunne makkers gestraft zien, schijnen op de verstokte harten en halsstarrige gezindheid dezer kwalijk beradene lieden geen weldadigen indruk te maken.

»Sedert wij het bovenstaande geschreven hebben, zijn bij ons berigten uit Essequebo ontvangen, gisteren te vier uren des achtermiddags gedagteekend. Zij melden, dat 13 Negers van *Belle Alliance* en 6 van *Richmond*, belhamelader in dat distrikt heerschende beroerten, onder krijgseleide naar de stad gezonden zijn, om voor het opperste hof van criminele justitie te regt te staan, alwaar wij niet twifelen, of zij zullen loon naar werken vinden en die straf ondergaan, welke hun schandelijk gedrag zoo ruim verdient. Met groot leedwezen moeten wij er bijvoegen, dat tot het uur, hetwelk wij hier boven noemen, geen blijk van terug keerende orde en gehoorzaamheid zich onder de Negers van dat gedeelte der kolonie vertoond heeft.

»De berigten uit Berbice, gisteren gedagteekend, melden, dat in dat gedeelte der kolonie dezelfde hardnekkige weerspannigheid tegen wet en gezag onder de arbeidende bevolking bestaat, gelijk wij gezegd hebben in de afdeelingen van Demerary en Essequebo aanwezig te zijn, doch geene daden van openbaar geweld waren begaan geworden.

»Heden namiddag hebben wij berigten uit Barbados ontvangen, die van uiterst voldoende aard zijn; uit St. Kitts, Grenada en Trinidad echter zijn zij geheel het tegenovergestelde. — *Greenock-Intelligencer.*

De gunstige berigten uit Barbados worden ook door een schip, hetwelk de kolonie op den 13 Augustus verlaten had, bevestigd.

FRANKRIJK.

PARIJS den 3 October.

Had het besluit der Cortès tot het aannemen van het eerste artikel van het plan van den minister *Toreno*, waarbij alle leeningen ten behoeve van Spanje gedaan, als staatsschulden erkend werden, hier veel genoegen veroorzaakt; onbeschrijfelijk was de indruk, die het berigt, dat de Cortès later van die erkenning der Fransche leening van *Guebhard* uitgezonderd hadden, eergisteren maakte. De fondsen van die leening, die op 39½ stonden, vielen op 24, toen op de beurs aangeplakt werd, dat, ondanks het aannemen van genoemd artikel van het ministerieel ontwerp, die leening in de vergadering van den 26sten met eene groote meerderheid verworpen was.

Deze dépêche, die, wegens hare belangrijkheid, stukswijze door den minister van binnenlandsche zaken aan de beurs medegedeeld is geworden, was van dezen inhoud:

»Madrid den 27 September, des avonds te vijf uren.

Niettegenstaande het aannemen van artikel I van het ontwerp van wet van den minister van financiën, heeft de Kamer in hare zitting van gisteren met eene sterke meerderheid de leening van *Guebhard* vernietigd. Heden is art. II, gewijzigd in den zin der minderheid van de commissie, aangenomen, en is met eene meerderheid van 58 tegen 44 stemmen verworpen art. III, waarbij de schuld in werkelijke en uitgestelde verdeeld wordt. Dit artikel en de anderen, welke daarop volgden, zijn verzonden naar de commissie, die deswege maandag moet rapporteren.

Sedert heeft men een verhaal ontvangen wegens de bijzonderheden van het voorgevallene in die merkwaardige vergadering.

Nadat drie verschillende amendementen op het eerste artikel van het ministerieel voorstel verworpen waren, een waarvan tot geheel vernietiging strekte van alle leeningen, sedert den 1823 tot heden gesloten, bragt de heer *Morales* *Diaz Cortès* het zijne in het midden, strekkende, om in het genoemde eerste artikel in te vullen: »de leening *Guebhard* uitgezonderd.» Na zeer levendige beraadslagingen hierover, waarbij de heer *Morales* zijn voorstel met veel vuur verdedigde, is de aanneming dezer bijvoeging met 62 tegen 37 stemmen beslist. Tien leden hielden zich buiten stemming.

Daarna tot de behandeling van het tweede artikel overgaande, waarbij wordt voorgesteld, dadelijk over te gaan tot de liquidatie der geheele schuld, en, naar mate die liquidatie zou plaats hebben, de betaling der renten te doen geschieden, nam de minister *Toreno* het woord en zeide, dat de verwerping der *Guebhard*-leening hem verplichtte zijn ontwerp te wijzigen.

Het Gouvernement had gezegd, dat men alles erkennen en met de helft betalen zou; maar het besluit der Kamer had dit veranderd. De Staat had jaarlijks omtrent zevenentwintig millioenen en bovendien acht millioenen renten te betalen. De bezuiniging, op welke het Bestuur niet gerekend had, moest van invloed zijn op zijn besluiten ten opzichte van andere voorgenomen bezuinigingen. Men moest, dus ging hij voort, daarin echter niet met overhaasting te werk gaan, en daar nu een gedeelte der schuld verworpen was, moesten men zich niet tevreden houden met van de overige slechts de helft te voldoen; een zoodanig besluit zou Spanje duur te staan komen, zoo er eene nieuwe leening gesloten moest worden. De minister wilde geen nieuw voorstel doen, maar alleen te kennen geven, dat het Gouvernement aan de minderheid der commissie inwilligingen zou toestaan, maar ook wederkeerig hare tegemoetkoming verwachtte. Nadat door onderscheidene sprekers op de bespoediging der liquidatie was aangedrongen, zonder bij deze ministeriële mededeeling stil te staan, werd, op voorstel van den heer *de Fallas*, besloten tot de verzending van het aangehaalde tweede artikel naar de commissie, ten einde eene gewijzigde redactie te ondergaan.

Men is ten uiterste ontevreden over het gebrekkige in de officiële berigten, die over deze zaak, waarbij zoo vele lieden hier te lande een regstreeksch belang hebben, bekend zijn gemaakt. Velen beschuldigen luid het ministerie van de hand te hebben geleend aan boze praktijken, om met de thans bestaande speelzucht in de vreemde fondsen voordeel te doen. Zij zeggen, dat de Regering, toen zij de dépêche public maakte, waarbij de erkenning der geheele schuld aangekondigd werd, geweten heeft, of ten minste had behooren te weten, dat dit nieuws niet van zoo veel gewicht was, als men daaraan gehecht heeft, dewijl de leening van *Guebhard* van die erkenning zou uitgesloten zijn. De Fransche gezant te Madrid, voegen zij er bij, kon onmogelijk onkundig geweest zijn, dat er eene afspraak bij de Cortès bestond tusschen den minister *Toreno* en de oppositiepartij, om zijn ontwerp aan te nemen op voorwaarde, dat meergenoemde leening zou vernietigd en *Mina* aan het hoofd van het leger van Navarre gesteld zoude worden.

De verliezen, die sommigen door de buitengewone rijzing en daling in den prijs der schuldbrieven van *Guebhard* geleden hebben, zijn alleraanzienlijkst, hetwelk ligt te begrijpen is, indien men in aanmerking neemt, dat die effecten op het eerste nieuws der erkenning van 26 tot 40 gestegen waren en nu eensklaps weder tot op 23 gedaald zijn.

Van den 1den. Wij vernemen met eene levendige droefheid, dat de steeds verontrustende staat van gezondheid des generals *Mina* hem mogelijk niet zal veroorloven, om zich naar den post te begeven, waar hem de dienst zijns lands en zijne eigene gezindheid roepen. Hij was bedlegerig, toen hem zijne benoeming door den Spaanschen consul te Bayonne werd ter hand gesteld, en hij heeft dezelve, volgens het schrijven van laatstgemelden, met de onverschilligheid eene mans, die door lichaamsmarten wordt gefolterd, ontvangen. Hij heeft eenige aanmerkingen gemaakt over het onvoegelijke van het militaire kommando te moeten deelen; hij heeft *Rodil*, die zich uit spijt heeft verwijderd en zijn leger zonder opperhoofd laat, ten sterkste gegespt; daarna heeft hij, ten slotte van zijn kort onderhoud, eenige dagen verzocht, om zijn besluit te nemen. (*National.*)

Van den 5den. Men leest heden in den *Moniteur* de volgende dépêche: Den 28 September is *Cordova* de vallei van Bastan binnen gerukt. Op zijne aannadering zijn de Carlisten terug getrokken. Het bataljon *Alavers* heeft zich te Enay weder bij Don Carlos gevoegd, en het vijfde bataljon is met de junta naar Yanci getogen.

De vestingwerken van Elizondo worden nog meer versterkt, hoewel zij reeds eene geduchte verdediging opleverden.

De approviandering is sinds geruimen tijd voltooid.

Lorenzo en *Oraa* vervolgen *Zumala-Carreguy* in de omstreken van Estella.

Den 2 October bevond Don Carlos zich in de vallei van Amescua.

Rodil, vernemende, dat de gezondheid van *Mina* hem niet gedoogde oogenblikkelijk aan het hoofd des legers te stellen, heeft uit eene allerprijzigwaardigste vaderlandsliefde het besluit genomen, om het kommando tot op zijne aankomst te blijven behouden.

Den 24 September had hij zich naar Pampeluna begeven, om de divisie *Carrondo* eene nieuwe organisatie te doen ondergaan. *Figuera* is tot chef van den staf benoemd. Zijne divisie is aan *Oraa* overgedragen.

Den 28 September heeft *Rodil* Pampeluna verlaten, om eene expeditie tegen *Zubiri* te ondernemen.

Men schrijft uit Bayonne, dat mevr. *Zumala-Carreguy* toebereidselen maakt, om naar Blois te vertrekken.

— De nieuwstijdingen, van de ministers van Don Carlos en der junta ontvangen, bevestigen hetgene wij reeds omtrent den toestand van het *embusante* Gouvernement hebben medegedeeld, en zijn geschikt, om de vrienden van Spanje ten aanzien van Kastilië zoo wel als van Arragon gerust te stellen en te doen zien, dat de burgeroorlog in die belangrijke provinciën op geene ernstige wijze zal worden ontstoken. De junta's zijn reeds gescheiden en uiteen gegaan; de kassen zijn geplunderd geworden en de agenten van den Pretendent (hoewel, naar men zegt, door den hertog van *Infantado* en een goed deel der geestelijkheid geholpen) hebben, over het geheel, volstrekt geene gunstige stemming verwekt bij die klassen, welke de sterkte der bevolkingen uitmaken. De ellendige paradijnen der oude guerillas, van dien steun beroofd en alleen onder vagebonden en bandieten aangeworven, kunnen geene duurzame hulpbron voor de partij opleveren. Ook hebben de operatiën, door *Zumala-Carreguy* met even veel ijver als stoutmoedigheid bestuurd, geen het minste gevolg gehad. Verkeerd onderrigt omtrent de werkelijke magt, waarover *Cuebillas* en *Merino* konden beschikken, hebben de Carlistische hoofden van beide kanten slechts eenige hoopen brigands zien aankomen, en die algemeene wapeningen, waarmede men hen vleide, bepalen niet tot drie- of vierhonderd man van de Navarresche *Ebro* af tot *Pancorbo* toe. Wij hebben geene bijzondere kennis van de pogingen in Katalonië aangewend, om de partij der Apostoliken aldaar te stijven, maar men moet hunnen weinigen invloed beoordeelen naar de verwenschingen van een' waardigen priester van het hof van *Karel V* tegen al de Kataloniërs, welke hij bijna bij Franschen vergelijkt. (*Courrier Français.*)

Van den 6den. De *Temps* geeft het volgende te lezen:

Gisteren was bij de bank een koerier uit Madrid aangekomen; verscheidene anderen zijn dezen ochtend gearriveerd. Hunne dépêches hebben de rijzing der Spaansche fondsen begrijpelijk gemaakt, meldende dezelve, dat de leden van de meerderheid der commissie, met uitzondering van een' enigen, den heer *Toreno y Miranda*, zich met het gevoelen der minderheid hadden vereenigd, om des anderen daags aan de Kamer de algeheele betaling der sedert 1823 aangegane leeningen zouden voorstellen, op wier verwerping zij in hun eerste rapport bijzonderlijk hadden aangedrongen. Al de dépêches komen op één punt overeen, namelijk, dat don *Garcia Carrasco*, de invloedrijkste spreker van de leden der meerderheid, de heeren *Flores Estrada*, *Montevirgen* en *Hutz* heeft medegesleept. Het is opmerkelijk, dat de eerst aangekomen koerier, die van gisteren, door den heer *Carrasco* was afgezonden.

— De langs buitengewonen weg ontvangen *Indicateur* van Bordeaux, dd. 2 October, meldt, onder dagteekening van den 27 September, uit Madrid, dat men aldaar eene uitgebreide Carlistische zamenzwering had ontdekt, welke de hoofdstad en derzelver omstreken meer dan 2000 gewapende zamengezworenen telde. Er hadden vele arrestatiën plaats gehad, doch had deze gebeurtenis de rust van Madrid niet in het minst gestoord.

— Men schrijft ons uit Tarbes, dd. 27 September:

Twee officieren van het 3de bataljon van het 23ste regiment, in garnizoen te Tarbes, hebben met elkander gisteren op een kwartier afstands van de stad geduëlsd nabij het bosch van den heer *Palaminy de Lalondère*. Op vijftig schreden van elkander geplaatst zijnde, zijn zij de een op den ander afgegaan. Zij waren op een' afstand van veertig passen, toen het eerste schot werd gelost; het tweede deed zich bijna ten zelfden tijde hooren. »Ik ben in de dij gekwetst!» riep de luitenant der 3de kompagnie. Op dat geroep schoot zijn getuige toe en ieder oogen waren op zijn' persoon gevestigd. Intusschen viel zijne tegenpartij, die onbewegelijk staande was gebleven, terwijl hij de hand aan het hof hield geklemd; — maar viel, om niet weder op te staan. De kogel had,

de vuist te zijn heengegaan. hem het voorhoofd getroffen en zich met een schietend geweld eenen weg tot in het achterhoofd gebaad.
De ongelukkige jongman, nauwelijks negentwintig jaren oud, tweede luitenant der granadiers en korteling gehuwd, heeft nog een half uur geleefd. Men heeft hem op een berie naar zijn woning overgebracht. Het gevecht heeft tegen twee na den middag plaats gehad en te drie uren had hij reeds den geest gegeven, onder een enkel woord te hebben kunnen uitbrengen. Zijne rampspoedige echtgenoot zal bij hare familie, waar zij zich thans bevindt, haar ongeluk vernemen. Zijne tegenpartij is in het been getroffen en de kogel is in de wonde blijven staan. (Messager.)

BELGIE.

BRUSSEL den 6 October.

Dondag avond te 7 uren is de stoomwagen van Antwerpen te Brussel aangekomen, en werd te 9 uren door een tweeden gevolgd. Men had dezelve reeds veel vroeger verwacht, doch spoedig verspreide zich het gerucht, dat eenige gevallen den loop derzelve belemmerd hadden. Driemaal had de bus van een der raderen schade geleden, tot dat eindelijk te Eppeghem de stoombus borst. Verschrikt door het plotselinge geraas van den stoom, sprong de heer L. van der, een der eigenaars, van het coupé op den straatweg en brak zich het dijbeen. Het ander rijtuig wilde onderweg niet verder voort en moest met paarden te Brussel voortgetrokken worden.

In den *Eclair* de *Namur* leest men:

Enige kanonniers waren op het plein van het arsenal op de bolwerken bezig met bommen te vullen; reeds vijftien of dertig waren gevuld, toen een der werklieden, vermoedelijk door de draking der lach, zijne bom, in brand deed vliegen, het vuur deelde zich ook aan de overigen mede, die allen bijna op hetzelfde oogenblik losbarsten.
Bomscherven vlogen in alle rigtingen en de ongelukkige kanonnier, die de oorzaak van deze ramp is geweest, werd staande, vreeslijk verwondt en geknakt terug gevonden. Wij hebben dien ongelukkige gevonden; zijn ligchaam was met bloed en wonden bedekt; hij had echter de kracht zich staande te houden, tot dat de draagbaar van het militaire hospitaal hem kwam weg halen. Ook vijf of zes andere kanonniers, alsmede de schildwacht zijn min of meer verwondt.

Een ander ongeluk is door een veronachtzaam val plaats gehad. Eene moeder had in een bewaakamer haar kind van nauwelijks een maand oud in de wieg gelaten. Plotseling heeft zij geschreeven, zij gaat naar boven en ziet het angstschrik eene rat in de wieg zitten. Dit verdomde dier had het kind in het aangezigt gebeten, en was juist bezig een van deszelfs handjes te verslinden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 6 October.

Naar men verneemt, is door Z. M. vastgesteld, dat door de plaatselijke besturen, uiterlijk vóór den 15 December aanstaande, de tarieven wegens de heffing hunner plaatselijke belastingen, ten gevolge van de invoering der rijksbelasting op de brandstoffen moettende plaats hebben, zullen moeten zijn geregd, en dat, in geval aan de zijde van eenig bestuur daaraan niet mogt zijn voldaan, de daarin betrokkene heffing niet verder aan dat bestuur zal worden toegelaten.

Z. M. heeft bij besluit bepaald, dat zes verzamelingen afdrucken in gips zullen worden vervaardigd van de gesneden steenen en van den grooten onyx, welke tot de uitmuntende collectie van het Koninklijk Penningkabinet behooren.

Van den 1den. (Partik. corresp.) Naar men verneemt, heeft het Z. M. beaagd, dat leden Zaterdag nog eenige personen met het ridderlint der orde van den Nederlandschen Leeuw te vereeren.

Dezer dagen is door Z. M. een besluit genomen, waarbij bepaald wordt, dat de officieren der schutterij, die ten gevolge der tijdsomstandigheden van hun burgerlijk bestaan beroofd zijn geworden, tot nadere order, in de standplaatsen hunner korpsen kunnen blijven, met het genot van half traktement; zij zullen desnoods tot het verrigten van garnizoensdienst kunnen geroepen worden.

Bijna aanschrijving van het departement van oorlog, blijft bij voortdurend op alle leden der mobiele schutterij, beneden den rang van officier, van toepassing de bepaling, vervat in de aanschrijving van het departement van oorlog van den 19 Januarij 1831, no. 63, volgens welke de chef der korpsen mobiele schutterij, de permissie tot het aangaan van een huwelijk te verleenen; doch tevens te bevestigen, den belanghebbenden uitdrukkelijk onder het oog te brengen, dat, wanneer hunne vrouwen een kind of kinderen hebben, of zullen verkrigen, zij daardoor geene aanspraak zullen hebben, om uit de dienst der mobiele schutterij te worden ontslagen, alsmede dat hunne vrouwen het korps niet zullen verlaten, wanneer het buiten hunne gewone woonplaats gesmoeft is. De bepaling van toepassing blijft, hetzij dezelve al dan niet is, de bedoelde permissie of vergoeding, die de vrouw daartoe te doen aanvragen, behooren te worden afgegeven. Tevens zal aan hen, die zich bij de staven onder de wapenen bevinden, en de bedoelde vergoeding vragen, een tijdelijk verlof moeten worden verleend, ten einde het door hen voorgenomen huwelijk voorgegaan te kunnen voltrekken.

LEIDEN den 5 October.

Bergisteren is in deze stad de voor de nakomelingschap altijd merkwaardige van den 3 October weder gevierd geworden; gedenktag van het Ontzet van Leiden, na eene zware belegering door de Spanjaarden, in 1574, van meer dan vijf maanden, nadat vooraf ook een beleg van vijf maanden was uitgestaan. De ernstige gevolgen, welke toenmaals de manmoedige standvastigheid van Leidensche steenen, door hongersnood en pest van binnen, en door de nauwe belegering der vijanden van buiten gedrongen, voor het Vaderland gehad heeft, kunnen niet onbekend zijn, die eenigzins de geschiedenis van onzen geboorteland weten; terwijl de hoogeschool, die in ons midden prijkt, als geschenk van den Vader des Vaderlands, *Willem I*, aan de burgerij voor bewezen moed en trouw, een altdurende gedenkteken is van de waarde, welke deze groote man en naast ook de redder van Nederland aan het behoud van deze stad heft. Nimmer worde dan deze dag uit het geheugen van Leidens ingezetenen. Vooral, en ook van geheel Noord-Nederland uitgewischt en de vernieuwde roep van denzelve verlevendige bij ons het vertrouwen op den Allerhoogste, in deze dagen, in welke de trouw en standvastigheid van elken Nederlandschen burger gedurig moeten worden aangekweekt.

HAARLEM den 6 October.

Men verneemt, dat het Belgische ministerie gemagtigd is, om zoodanige Franse officieren, als welke naar hun vaderland terug keeren, eene maand betaald, als reisgeld, uit te reiken.

Men begint zich in België te beklagen, dat een aantal heden zich door onbescheidenheid, het ijzeren kruis heeft weten te verschaffen, zonder dat in September 1830 gewond te zijn geworden. — Aan het Belgische leger is dagorder bekend gemaakt, dat aan de honders die kruisen de militairerbewijzing moet worden betoond.

De heer van Armin, welke een korten tijd als Pruisische gezant te Brussel heeft geresideerd, verkoopt zijne paarden en meubelen, en zal denker niet terug komen. Men beklagt zich zeer aan 't hof van Leopold, dat de woning van den Oostenrijkschen, en zelfs die van den Britschen gezant, den heer Adair, gedurende de September-feesten, in 't geheel niet verhuurd zijn geweest; daarentegen waren aan de verlichting van het hôtel van den Pruisischen gezant geene kosten gespaard.

GRONINGEN den 9 October.

Heden werd alhier de gewone jaarlijksche verwisseling van het Rectoraat der Hoogeschool plechtig gevierd. De afredende Rector Magnificus, de Hoogleraar H. VAN OORDT, J. Wz., droeg zijne waardigheid over aan den Hoogleraar H. PHILIPSEN, na het houden eener Latijnsche redevoering ten betooge, dat de *Religione Christiana in patria nostra ei sua nunquam destituta*. (De Religione Christiana in patria nostra ei sua nunquam destituta). Het werd aan den heer J. VAN DOORNINCK, van Deventer, Candidaat in het Koninklijk Regt aan de Leidsche Hoogeschool, voor de beaantwoording der door de Faculteit van Bespiegelende Wijsgeerte en Letteren uitgeschrevene prijsvraag, gouden medaille uitgereikt; terwijl tevens eervolle melding gemaakt werd van de Verhandeling des Heeren H. H. TATE, Candidaat in de Bespiegelende Wijsgeerte en Letteren en in de Regtsgeleerdheid aan de Leidsche Hoogeschool, ingekomen op de prijsvraag van de Regtsgeleerde Faculteit. De Faculteit der Godgeleerdheid heeft geene bekrooning kunnen plaats hebben, en die der Geneeskunde en der Wis- en Natuurkunde waren geene antwoorden ingekomen.

De Secretaris van den Akademischen Senaat voor dit Akademiejaar is bevestigd de Hoogleraar H. NIENHUIS.

In Engeland eene uitnemend fraai gegraveerde medaille op de afschaffing der slavernij in de Britsche koloniën geslagen. Derselvestelt voor eenen Neger, die een aanschouwende, met uitgestrekte armen, en in zijne handen eene ver-

broken keten vasthoudende, terwijl onder zijne voeten ligt de menschen-moorden-der zweep, van welke de bebloede riemen losgemaakt en in stukken gesneden zijn; het opschrift is: *Dit is het werk des Heeren; het is een wonder in onze tijden.* Ps. CXVI: 23. — Gedenktag 3 Aug. 1834. En op de keerzijde leest men: *Ter gedachtenis van de afschaffing der koloniale slavernij door geheel het Britsche gebied, onder de regering van Willem IV. Aug. 1834.* De naam des vervaardigers, Davis Birm, wordt daar onder gevonden.

Bij de tweestondigste uitloting, den 6 October te 's Gravenhage gedaan, zijn ter aflossing aangewezen de volgende nummers der Obligatiën (Oorlogslasten), rentende 5 perCent, voortgesproten uit de wet van den 22 November 1830 (Staatsblad no. 81), te weten:

No.	55	2012	3945	5127	7192	8414	11488	12559
	224	2042	4096	5196	7223	8460	11590	13070
	379	2120	4122	5362	7311	8593	11678	13190
	601	2184	4481	5527	7335	9153	11778	13285
	761	2210	4523	5866	7398	9474	11918	13576
	820	2752	4860	6128	7616	9922	12076	13785
	1173	2767	4694	6147	7710	10000	12097	14062
	1509	3176	4932	6315	7923	10160	12135	14164
	1657	3886	4990	6540	8223	10479	12282	14451
	1973	3920	5087	6695	8285	10524	12418	14829

AANKOMST EN VERTRAK VAN SCHEPEN.

De kapit. E. K. Luyten, voerende het schip de *Groninger Welvaart*, lag den 2 October te Liverpool zeilklaar, om met eene lading zout naar Harlingen te vertrekken.

Op ZONDAG, den 12 October 1834, des avonds te 7 uren, GEWOONE MUZIK in de SOCIETEIT DE UITSpanNING.

CIRQUE OLYMPIQUE ROYAL

VAN DEN HEER
BAPTISTE LOISSET.

Heden, Vrijdag, de voorslaaste Voorstelling:

BUITENGEWONE, GROOTE EXERCITIËN.

En Morgen, Zaterdag, tot finale sluiting:

MAKKEPA EN MEER ANDERE, GEMEESE STUNT EN STUNTEN.

Aanvang des avonds precies te 8 uren.

CONCERT van G. MULDER, Tenorist.

benevens deszelfs beide Kinderen, 15 en 8jarige Pianisten, op Maandag, den 13 October 1834, in de Concertzaal te Groningen, alwaar het gedrukte Programma benevens de Entrée-Biljetten a f 1 van heden aan te bekomen zijn.

GEBOORTE, HUWELIJK EN STERFBERIGTEN.

Heden heviel ontijdig van eenen dooden ZOON S. HEIDENRIJK, geliefde Echtgenoot van
GRONINGEN
den 7 October 1834.

Verzoekt deze tevens voor bijzondere kennisgeving aan te merken.
Mijn geliefde Echtgenoot E. BAART DE LA FAULLE heviel heden van voorspoedig van een DOCHTER.

GRONINGEN
den 7 October 1834.
Familie, Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene ook als bijzondere kennisgeving aan te merken.

Heden morgen ruim tien uren verlooft te zijn geliefde Vrouw GEHARD ENGELKES van een welgeschapen DOCHTER.

GRONINGEN
den 7 October 1834.
Familie, Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Gehuwd:
ZWOLLE
den 6 October 1834.

Getrouwd:
G. SPIJKERMAN
met
ALBERDINA WOLDENDORP.

H. W. SCHREUDER
Chirurgijn en Froedmesster,
en
MARIA GORTER.

GRONINGEN den 8 October 1834.
Gehuwd:
W. D. VAN DER EWAND
en
T. KIEZER.

GRONINGEN
den 9 October 1834.
Na eene ziekte van veertien dagen, overleed heden, voormiddag te 11 uren, tot onze innige droefheid, onze eenige en teederheminde Zoon FRANKISCUS, vijf jaren en negen maanden mochten wij ons over zijn dierbaar leven verheugen.

GRONINGEN
den 3 October 1834.
F. LIEFTINCK
J. LIEFTINCK,
geb. OVIK.

Ons dierbaar eenigste Zoonje HENDRIK DERKS werd ons heden, na eenige weken lijdens, in den ouderdom van 1 jaar en bijna 7 maanden, door den dood ontruk.

GRONINGEN
den 7 October 1834.
D. CREEMER, Huisdokter.
E. CREEMER,
geb. DE BOOIS.

Bij W. ZUIDEMA is gedrukt en wordt uitgegeven:
DE EERSTE BRIEF VAN DEN APOSTEL PETRUS, Homiletisch behandeld. Een Godsdiensig Huisboek, door ISAIAK SANNES, Predikant bij de Hervormde Gemeente te Zeeland, a f 2 — 50.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN van WINSCHOTEN brengen ter kennis, dat de NAJAARS-VEERMARKTEN alhier staan gehouden te worden, de eerste op MAANDAG, den 13 OCTOBER, de tweede op MAANDAG, den 20 OCTOBER en de DERDE op MAANDAG, den 3 November.

WINSCHOTEN den 7 October 1834.
Burgemeester en Wethouders overnemen:
E. POST.
De Secretaris bij het Plaatselijk Bestuur van Winschoten:
A. GROENINGA.

AANBESTEDING DER LEVERANCIE VAN LEVENSMIDDELEN
BRAND- EN LICHTSTOFFEN, TEN DIENSTE VAN
DE MILITAIRE ZIEKENZAAL, TE GRONINGEN.

Krachtens autorisatie van het Departement van Oorlog en onder deszelfs nadere goedkeuring, zal op den 15 dezer loopende maand, aan de minst inschrijvende, ten behoeve van voormeld Etablissement, worden aanbesteed de leverancie van:

- VLEESCH,
- WIT en MUNITIEBROOD,
- GORT en RIJST,
- ZOUT, BOTER, KAARSEN, GROENE ZEEP,
- RIBRAZIËN en PATENTOLIE,
- ROODE WIJN,
- BIER,
- HOLLANDSCHE BAGGERTURF, bij de 100 stuks.

Alles voor den tijd van 12 maanden, in te gaan met den 1 Januarij aanstaande en eindigende met den laatsten December daaraanvolgende.

A. AARDAPPELEN en WORTELEN, waarvan de leverancie een aanvang zal nemen met den 1 November van het loopende jaar en eindigen zal, die der Aardappelen met den 15 Julij, en die der Wortelen met den laatsten Mei der volgende jaars, zullende voor de leverancie dezer beide artikelen moeten worden ingeschreven bij de Ned. Mudde, en daarbij tevens vermeld het gewigt dezer maat van ieder artikel.

Strekken de wijders tot nóg der Gegadigden:

1) Dat de Voorwaarden, waarop deze Aanbesteding zal plaats hebben, van heden af ter lezing, en de Monsters van de aan te besteden artikelen, welke daarvoor vatbaar zijn, ter bezigtiging zullen liggen op het Bureau van den ondergeteekende, in de Ziekenzaal.

